

ΔΗΜΟΦΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ : 6325

ΕΤΟΣ 80
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2007
Αρ. Τεύχους 36
ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ISSN 1109-2653

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΙΟΤΙΚΗΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
“Ο ΔΗΜΟΦΩΝ”
www.dimofon.gr
28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 3, 196 00 ΜΑΝΔΡΑ ΑΤΤΙΚΗΣ, ΤΗΛ./FAX: 210 55.56.507
e-mail: dimofon@hol.gr

ALPHA BANK Αριθμ. Λογ/συμού: 168-00-2310062292
(παρακαλούμε να στέλνετε το αντίγραφο της κατάθεσης στο fax του Συλλόγου ή ταχυδρομικώς για ενημέρωση)
“Ο ΔΗΜΟΦΩΝ” ανταλλάσσεται με όλα τα έντυπα πολιτιστικού περιεχομένου

Μεγάλο Δερβένι Κουντούρων

Περί παιδείας

Σ. Γ. Λ.

Μέρος τρίτον, αλλά μάλλον όχι ...φαρμακερό

ΔΗΜΟΦΩΝ

3 ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ISSN 1109-2653

ΚΩΔΙΚΟΣ: 2653

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ "Ο ΔΗΜΟΦΩΝ"

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΗΣ
(Κιν.: 6973.004.411)

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 3

196 00, ΜΑΝΔΡΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΤΗΛ. / FAX: 210.55.56.507

e-mail: dimofon@hol.gr

www.dimofon.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ
ΜΕΛΩΝ / ΣΥΝΑΡΟΜΩΝ
ΚΟΡΟΠΟΥΛΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΚΟΡΟΒΕΣΗ ΕΛΕΝΗ
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΜΕΛΩΝ
ΙΔΙΩΤΕΣ: 10 ΕΥΡΩ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ / ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ: 25 ΕΥΡΩ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΔΗΣ & ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΗΣ
Πρόεδρος Δ.Σ.

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΠΕΠΠΑ
(Τηλ. / Fax: 210.55.58.291)

ΤΕΧΝΟΛΟΓΟΣ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΜΗΤΣΙΟΥ - ΤΣΙΑΜΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Τα επόνυμα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις εκείνων που τα υπογράφουν.
Επιτρέπεται η τμηματική ή ολική αναδημοσίευση άρθρων, υπό την προϋπόθεση ότι θα αναγράφεται η πηγή τους.

(Η ώλη για το τεύχος "έκλεισε στις 4/11/2007")

Όταν έγραφα, πριν από κάποιους μίνες, το πρώτο κείμενό μου «περί παιδείας», θεωρούσα πως θα ολοκλήρωνα τις σχετικές με το θέμα σκέψεις μου σε μια «τριλογία» (κάτι που... δίνει «κύρος» σε κάθε προσπάθεια...). Σήμερα κατάλαβα πως... «ξεστρατίζω»... Πως έχω περισσότερα, ίσως, να αποτυπώσω στο χαρτί. Δεν ευθύνομαι μόνο εγώ γι' αυτό: Ας είναι καλά οι αναγνώστες του περιοδικού «Ο Δημοφών», που με τα σχόλια και τις παρατηρήσεις τους και την κριτική τους, μου... «άνοιξαν τη όρεξη». [Θα ήμουν ευτυχέστερος εάν και άλλοι, άγνωστοι μου, αναγνώστες μου εξέφραζαν τις απόψεις τους, είτε σύμφωνες είτε διαφορετικές, με επιστολές τους προς το περιοδικό...].

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω, σήμερα, με απόσπασμα από μία είδηση που αλίευσα πρόσφατα:

«Οι Έλληνες λατρεύουν το IX, παράγουν αφειδώς απορρίμματα χωρίς να συμμετέχουν σε καμιάς μορφής ανακύκλωση και, παρ' όλ' αυτά, δηλώνουν περιβαλλοντικά ευαίσθητοι. Έρευνα της V-PRC / Public Issue, σε συνεργασία με την WWF Ελλάς, ενόψει της Παγκόσμιας Ημέρας Περιβάλλοντος, την 5η Ιουνίου, έδειξε ότι οι Έλληνες ανησυχούν μεν για την κατάσταση του περιβάλλοντος, δεν θεωρούν όμως ότι τους αναλογεί μέρος της ευθύνης για την άσκηση κατάσταση. Ενώ το 57% δηλώνει ενημερωμένο σε θέματα περιβάλλοντος και ένας στους δύο θεωρεί ότι προφυλάσσει το περιβάλλον στο κομμάτι που του αναλογεί, το 54% δηλώνει ότι κινείται στην πόλη αποκλειστικά με IX, το 58% δεν έχει πετάξει ποτέ τα απορρίμματά του σε κλάδους ανακύκλωσης και το 44% δεν έχει καταναλώσει ποτέ βιολογικά προϊόντα...»

Δεν θα μπορούσε να υπάρξει καλύτερη επιβεβαίωση, θαρρώ, αυτών που γράφαμε τις πράλλες, απ' την είδηση αυτή. Και πιο τραγικά λυπηρή, δυστυχώς: Να εντοπίζουμε το πρόβλημα, αλλά να μην αναλαμβάνουμε την ευθύνη που μας αναλογεί γι' αυτό και, ιδίως, να μην αλλάζουμε συμπεριφορά, τρόπο ζωής, ώστε να συντελέσουμε εμείς, ο καθένας μας προσωπικά, στην επίλυση του προβλήματος!... Κάποιοι (αναγνώστες) αναφέρθηκαν σ' ένα άλλο ζήτημα, που είναι επίσης ιδιαίτερα χαρακτηριστικό: Στην συγκοινωνία, στο κυκλοφοριακό πρόβλημα και στις οδηγικές μας συνήθειες. Πολλά θα μπορούσε να γράψει κάποιος σχετικά: Ποια είναι η «παιδεία» των νεοελλήνων; «Καβάλα πάμε στην εκκλησιά, καβάλα προσκυνάμε...». Καβάλα, όμως, σε αυτοκίνητα, πλέον... Τα οποία σταθμεύουμε, «προσωρινά» καθώς λέμε, «όπου μας βολεύει» [Δεν αναφέρομαι σε έναν ή δύο συμπολίτες μας. Αναφέρομαι στην πλειονότητα από μας...]. Παρατηρείστε, στους δρόμους της πόλης μας, πόσα αυτοκίνητα είναι σταματημένα (έχοντας ανάψει τα «αλάρμ»...) σε διπλή ή/και σε τριπλή σειρά. Η «παιδεία» μας επιβάλλει να σταματήσουμε όσο το δυνατόν πιο κοντά στην «βιαστική» εργασία μας (Κι ας γνωρίζουμε ότι θα ήταν καλύτερο για την υγεία μας να περπατήσουμε και λιγάκι - Αυτό πες, είναι το λιγότερο...). Κι ας αντιλαμβανόμαστε ότι αυτό προφανώς θα προκαλέσει ένα, μικρό έστω, «μποτιλιάρισμα» και μια ταλαιπωρία στους συνανθρώπους μας... «Ζαμανφού» είναι η παιδεία μας... Για να μην αναφερθώ σ' αυτούς («:σ' εμάς!») που σταματούν πάνω σε διαβάσεις πεζών, πάνω σε πεζοδρόμια, πάνω ακριβώς σε ράμπες για αναπρικά τροχήλατα, εμποδίζοντας ή «κάνοντας τη ζωή δύσκολη» σε άτομα με ειδικές ανάγκες ή σε μπτέρες με παιδιά σε καρότσι ή σε πλικιώμενους με βακτηρίες... Κι άλλο δείγμα της παιδείας, οι κόρνες. Με το παραμικρό, «για ψύλλου πήδημα»... [Κι ύστερα αναρωτιόμαστε πώς κατάντησαν έτσι οι πόλεις μας, γιατί χειροτερεύει διαρκώς το κυκλοφοριακό πρόβλημα, γιατί γυρίζουμε με πονοκέφαλο από τους θορύβους στα σπίτια μας... Η απάντηση είναι απλή: Διότι είμαστε αυτοί που είμαστε και δεν πάρνουμε την απόφαση ν' αλλάξουμε!...]

«Πώς να μην είναι “χαλασμένη” η κοινωνία μας, αφού είμαστε “χαλασμένοι” εμείς, τα μέλη της, που την απαρτίζουμε;»
 έγραψε ο λογοτέχνης. Και συνεχίζει:
 «Πώς να μην είμαστε “χαλασμένοι” εμείς, αφού είναι “χαλασμένες” οι συνήθειές μας, οι αντιλήψεις μας, οι πράξεις μας;»

«Πρόσεξε τις σκέψεις σου, γίνονται λόγια.
 Πρόσεξε τα λόγια σου, γίνονται πράξεις.
 Πρόσεξε τις πράξεις σου, γίνονται συνήθειες.
 Πρόσεξε τις συνήθειές σου, γίνονται χαρακτήρας.
 Πρόσεξε τον χαρακτήρα σου, γίνεται η μοίρα σου»]

Πώς να μην μας “ξυνίζει” η κοινωνία και η καθημερινότητα, αφού εμείς, πρώτοι, δεν κάνουμε μια προσπάθεια να την “γλυκάνουμε” με τον τρόπο μας, την συμπεριφορά μας, την προσοχή μας, τον σεβασμό του άλλου;...» Όχι, δεν έχω σκοπό να γράψω και να σας μιλήσω (τουλάχιστον όχι ακόμα....) για ιδανικά, υψηλές αξίες, Αρχές, για κόσμο των ιδεών, για τις φιλοσοφικές αξίες που μας κληρονόμησαν οι πρόγονοί μας [μα εμείς... δεν βρήκαμε τον χρόνο ή δεν είχαμε τη διάθεσην καν να... πάμε μέχρι τον... συμβολαιογράφο για να διαβάσουμε τις διαθήκες τους, τις παρακαταθήκες τους...]. Δεν χρειάζεται (και προφανώς δεν μπορούμε ακόμα...) να φθάσουμε αυτόματα μέχρι εκεί. Πολύ πριν από το Πανεπιστήμιο... υπάρχει το Νηπιαγωγείο. Γι' αυτό θα σου μιλήσω, τώρα, φίλε αναγνώστη. Γι' αυτά που μάθαμε εκεί, στο Νηπιαγωγείο, και τα ξεχάσαμε... Δεν είναι δικές μου σκέψεις οι παρακάτω. Αντιγράφω ένα απόσπασμα από το πολύ ενδιαφέρον βιβλίο του Robert Fulghum¹:

«Όσα πραγματικά πρέπει να ξέρω για το πώς να ζω, τι να κάνω και πώς να είμαι, τα έμαθα στο νηπιαγωγείο. Η σοφία δε βρίσκεται στην κορυφή των σχολικού βουνού, αλλά εκεί, στα βουναλάκια από άμμο, στο νηπιαγωγείο. Αυτά είναι τα πράγματα που έμαθα. Να μοιράζεσαι τα πάντα. Να παιζεις τίμια. Να μην χτυπάς τους άλλους. Να βάζεις τα πράγματα πάλι εκεί που τα βρήκες. Να καθαρίζεις τις τσαπατσούλιές σου. Να μην παίρνεις τα πράγματα που δεν είναι δικά σου. Να λες συγγνώμη, όταν πληγώνεις κάποιον. Να πλένεις τα χέρια σου πριν από το φαγητό. Να κοκκινίζεις. Ζεστά κουλουράκια και κρύο γάλα κάνουν καλό. Να ζεις μια ισορροπημένη ζωή, να μαθαίνεις λίγο, να σκέπτεσαι λίγο, να σχεδιάζεις, να ζωγραφίζεις, να τραγουδάς, να χορεύεις, να παιζεις και να εργάζεσαι κάθε μέρα από λίγο. Να παίρνεις ένα υπνάκο το απόγευμα. Οταν βγαίνεις έξω στον κόσμο, να προσέχεις την κίνηση, να κρατιέσαι από το χέρι και να μένεις μαζί με τους άλλους. Να αντιλαμβάνεσαι τα θαύματα [...] Όλα όσα πρέπει να ξέρετε βρίσκονται κάποιον εδώ μέσα. Ο χρυσός κανόνας, η αγάπη και οι βασικές αρχές υγεινής, η οικολογία, η πολιτική, η ισότητα και η υγεινή ζωή. Πάρτε μια απ' αυτές τις συμβουλές, εκφράστε την με επιτηδευμένη ορολογία ενηλίκων και εφαρμόστε την στην οικογενειακή σας ζωή, στην εργασία σας, στην κυβέρνησή σας, στον κόσμο σας. Θα παραμείνει αληθινή, ζεκάθαρη, σταθερή. Σκεφτείτε πόσο καλύτερος θα ήταν ο κόσμος, αν όλοι εμείς όλοι οι άνθρωποι τρώγαμε γάλα με κουλουράκια γύρω στις τρεις το απόγευμα και μετά ζαπλώναμε κάτω από τις κουβέρτες για έναν υπνάκο. Ή, αν όλες οι κυβερνήσεις είχαν ως βασική αρχή να βάζουν πάντα τα πράγματα εκεί που τα βρήκαν και να καθαρίζουν τις τσαπατσούλιές τους. Είναι ακόμη αλήθεια, ανεξάρτητα από την ηλικία σας, πως όταν βγαίνετε έξω στον κόσμο, είναι καλύτερα να κρατιέστε από το χέρι και να μένετε μαζί με τους άλλους».

¹Robert Fulghum, Όσα πρέπει να ξέρω, τα έμαθα στο νηπιαγωγείο, σε μετάφραση Μαρίας Καββαδία, εκδ. Λύκνος

Παιδική λογοτεχνική βιβλιοθήκη

Ελένη Α. Ηλία

Μέρος Β'

Στο προηγούμενο (35ο) τεύχος παρουσιάσαμε σύγχρονα αξιόλογα λογοτεχνικά βιβλία για αναγνώστες που διανύουν τη νηπιακή ηλικία ή βρίσκονται στις τρεις πρώτες τάξεις του Δημοτικού Σχολείου, τα οποία αντλούν τη δεματολογία τους από τον τρόπο ζωής και τα χαρακτηριστικά των μικρών παιδιών. Εδώ ολοκληρώνουμε τη συγκεκριμένη ενότητα με τίτλο **"Τα Παιδιά και ο Κόσμος τους"**, ξεκινώντας με πέντε έργα εκετικά με τη εκολική ζωή, καθώς βρισκόμαστε στην αρχή της νέας εκολικής χρονιάς. Η επιλογή μας, που αεφαλώς εε καμία περίπτωση δεν ιεχυριζόμαστε ότι εξαντλεί τους τίτλους που αναφέρονται στο εν λόγω θέμα, δεωρούμε ότι είναι ενδεικτική του ενδιαφέροντος και της ευαισθησίας των ημερινών συγγραφέων για το εκολείο, καθώς αυτό αεφαλώς διακρίνει περιεσότερο από οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα τη συγκεκριμένη περίοδο της ανδρώπινης ζωής, ευνιετώντας ένα από τα οηματικότερα πεδία δράσης και εξέλιξής της.

6 Φραντζέσκας Αλεξοπούλου-Πετράκη,

Φίλοι: ... φως φανάρι (εκδ. Παπαδόπουλος)

Το βιβλίο αναφέρεται στην ανάπτυξη της φιλίας δύο μικρών μαθητών που συναντιούνται καθημερινά στη διαδρομή για το εκολείο, όταν τα εκολικά τους σταματούν στο κόκκινο φανάρι. Η με χιούμορ και γοργό ρυθμό αφήγηση σε πρώτο πρόσωπο της μαθήτριας, επιτρέπει στους αναγνώστες να μοιράζονται μαζί της τις αλλεπάλληλες εκπλήξεις που συνιετούν για κείνην οι καθημερινές πρωτοβουλίες του μαθητή από το άλλο λεωφορείο, με στόχο τη μεταξύ τους επικοινωνία. Η κορύφωση των εκπλήξεων που επιφυλάσσονται στην ηρωίδα - αφηγήτρια και στον ταυτίζόμενο μαζί της αναγνώστη προέρχεται από την ανακάλυψη της ιδιαιτερότητας του άλλου παιδιού. Ως αποτέλεσμα της ευρηματικής συγγραφικής προσέγγισης οι μικροί αναγνώστες ευαισθητοποιούνται εκετικά με την πολυτιμότητα των ανδρωπίνων σχέσεων και διαμορφώνουν για τα άτομα με ειδικές ανάγκες ετάση απαλλαγμένη από προκαταλήψεις.

8 Κώστα Χαραλά,

Ήξεις-Αφίξεις (εκδ. Πατάκης)

Στο λιτό και περιεκτικό αυτό κείμενο παρακολουθούμε την ιστορία της μικρής ηρωίδας, η οποία αντί για κάποιο όνομα, μας συστήνεται με ένα παρατεινόκλι που χαρακτηρίζει τον τρόπο ζωής της. Καθώς λοιπόν όλοι γύρω της την αποκαλούν «ήξεις-αφίξεις», της δίνεται η αφορμή να αναφερθεί στα ταξίδια και τις συνεχείς μετακομίσεις της, που έχουν ως αποτέλεσμα να αλλάζει εκολεία και συμμαθητές, με τα προβλήματα που αυτό συνεπάγεται. Το κυπαρίσσει στη γλάστρα γίνεται το σύμβολο του τρόπου που ζει, τον οποίο ακολουθεί και μεγαλώνοντας, επιλέγοντας κάποιο επάγγελμα που επίσης την αναγκάζει να μετακινείται, όπως ακριβώς συνέβαινε και όταν ζούει με τον πατέρα της. Έτσι εξελίσσεται πλέον σε κυρία «ήξεις-αφίξεις».

7 Έλενας Αρτζανίδου,

Με λένε Πρόμις, (εκδ. Ψυχογιός)

Με μία ακόμη ιδιαιτερότητα, αυτήν της διαφορετικής φυλής, καταπίνεται το συγκεκριμένο βιβλίο. Ένα πεντάχρονο νεγράκι αναφέρεται στην πρώτη του μέρα στο εκολείο. Όσα του συμβαίνουν αλλά και τα συναισθήματα που αυτά του προκαλούν, όπως ο φόβος αν δα το αποδεχτούν λόγω του χρώματός του, η ντροπή του για την παράξενη προφορά του, η αμφιβολία του αν δα το καλέσουν να συμμετέχει στο παιχνίδι, η ικανοποίησή του για τη φιλική συμπεριφορά που εκδηλώνουν οι συμμαθητές απέναντί του, η αεφάλεια που του προσφέρει η δετική ετάση της δαεκάλας, παρουσιάζονται μέσα από την ενδιαφέρουσα έως συναρπαστική και εύληπτη από τους μικρούς αναγνώστες σε πρώτο πρόσωπο αφήγηση, που εξασφαλίζει την απόλαυση. Καθώς όλα τελικά πηγαίνουν καλά παρά τις αρχικές ανησυχίες του, η αισιοδοξία προκύπτει αβίαστα.

9 Ελένης Φτιάκα,

Το μικρό χωρίο στο βουνό (εκδ. Ταξιδευτής)

Το βιβλίο αν και ασχολείται με ένα ιδιαίτερα εσφαρέλλητο κοινωνικό και παιδαγωγικό ζήτημα, κατορθώνει να προκαλέσει το ενδιαφέρον των μικρών αναγνωστών. Η άποψη που υποβάλλεται εκετικά με τον τρόπο εκπαίδευσης των παιδιών με ειδικές ανάγκες γίνεται επαρκώς κατανοητή, χάρη στην απλότητα του αφηγηματικού λόγου. Επίσης, τα επιτελείμωνα που επιλέγονται για να την υποστηρίξουν, όπως η χαρά που προσφέρει στους μαθητές η χρησιμοποίηση του παιχνιδιού, η πολύτιμη εμπειρία της αλληλεπίδρασης διαφορετικών μαθητών κ.ά. είναι εξαιρετικά εύστοχα. Η εικονογράφηση του κειμένου με παιδικές ζωγραφές συνιστά ένα ακόμη πλεονέκτημα. Το τέλος της αφήγησης δια το χαρακτηρίζεται ευφυές, εφόσον παρουσιάζει τη συγκεκριμένη δεώρηση ως αυτονόητη και αναπτύσσει την οξυδέρκεια του αναγνώστη, οδηγώντας τον σε ευγκρίσεις με την ιερύουσα εκπαιδευτική πραγματικότητα.

10 Βεατρίκης Κάντζολα-Σαμπατάκου, Καλημέρα, Σχολείο (εκδ. Μίνωας)

Το χιούμορ είναι το κυρίαρχο χαρακτηριστικό του βιβλίου, στο οποίο η εξάχρονη ηρώίδα αποδίδει αφήγουμενη σε πρώτο πρόσωπο τις εμπειρίες της από τη φοίτηση της στην πρώτη τάξη του Δημοτικού. Η ψυχολογία του μικρού παιδιού που καλείται να εγκλιματιστεί σ' ένα άγνωστο αρχικά περιβάλλον ή να ξεπεράσει τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει στο συγκεκριμένο αναπτυξιακό στάδιο ή να εξοικειωθεί με τη λογική των συμβόλων κ.λ.π., αποδίδεται με ευρηματικότητα και πρωτοτυπία. Δεν δια ήταν συνεπώς υπερβολή να εικάσουμε ότι η ανάγνωση του έργου δια συνέβαλε στην τόνωση της αυτοπεποίθησης και την αισιοδοξία των νεοεισερχόμενων στο σχολείο μαθητών.

Τα δύο ακόλουθα βιβλία, με τα οποία δια ολοκληρώσουμε τη συγκεκριμένη ενότητα, αναφέρονται στην εξωεχολική καθημερινότητα των μικρών παιδιών.

11 Μάκη Τσίτα,

Δεν μου αρέσει το γάλα (εκδ. Ψυχογιός)

Η αντιπάδεια πολλών παιδιών για το γάλα, οι τρόποι που μηχανεύονται για να το αποφύγουν, οι εφιάλτες τους εε σκέση με αυτό εκφράζονται με πολύ χαριτωμένο τρόπο στο βιβλίο. Αξιοσημείωτη είναι η κλιμάκωση του αναγνωστικού ενδιαφέροντος, στο σημείο που η οπακή μας ταυτίζεται με αυτήν του μικρού αφηγηματικού ήρωα, καθώς περιμένει τη μητέρα του, η οποία συνομιλεί εμπιστευτικά με τον οδοντίατρο εκετικά με το αν δια το γάλα. Το τέλος είναι ιδιαίτερα ανακουφιστικό, αφού ο γιατρός αποφασίζει να τον απαλλάξει από την «τρομερή» καθημερινή δοκιμασία, με μοναδική προϋπόθεση να αντικατασταθεί το γάλα με άλλες παρεμφερείς τροφές. Το βιβλίο γίνεται ακόμη περιεσσότερο οικείο στα παιδιά, επειδή είναι τυπωμένο με γράμματα που δυμίζουν παιδικό γραφικό χαρακτήρα.

12 Ειρήνης Καμαράτου-Τιαλλούνη, Η Γκρινιάρα (Ψυχογιός) :

Το κείμενο διαβάζεται άνετα και στα πιο μικρά παιδιά. Η γλώσσα του είναι απλή, η αφήγηση υποδειγματικά λιτή. Τα επεισόδια που επιλέγονται από τη συγγραφέα για να υποστηριχθεί ο χαρακτηρισμός της ηρώίδας, που συνιστά και τον τίτλο του βιβλίου, είναι πολύ επιτυχημένα. Εντυπωτίζει δε ιδιαίτερα ο αφηγηματικός χειρισμός που αφορά στην επιλεκτική κώφωση της γιαγιάς, συγκεκριμένα μόνον όποτε η εγγονή της γκρινιάζει. Ένας διάλογος της γιαγιάς με τη μητέρα για τη συμπεριφορά του μικρού κοριτσιού, διαφωτίζει τους μικρούς αναγνώστες σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό ως προς την αιτία κώφωσης της γιαγιάς. Έτσι, το θηματικό παιδαγωγικό μήνυμα του έργου, αφενός δηλαδή ότι η γκρίνια δεν είναι ο προτιμότερος τρόπος επικοινωνίας και αφετέρου ότι μπορεί να εκφράζει την ανάγκη ενός παιδιού για ουσιαστικότερη επικοινωνία με το οικογενειακό του περιβάλλον, υποβάλλεται χωρίς κανένα ίχνος διδακτικού προς παιδιά και γονείς.

Ιστορικές βιογραφίες

Ισίδωρος από τη Μίλητο. Μηχανικός. Μαζί με τον Ανθέμιο από τις Τράλλεις της Μικράς Ασίας, υπήρξαν οι αρχιτέκτονες ή επιστήμονες που στράφηκαν στην αρχιτεκτονική (Krautheimer), στους οποίους ανέθεσε ο Ιουστινιανός Α' την ανοικοδόμηση του Δ' ναού της Αγίας Σοφίας στην Κωνσταντινούπολη, που είχε καταστραφεί στη στάση του Νίκα το 532, κτισμένου πάνω στα ερείπια του Β' ναού, του Κωνσταντίου (337-361), νότια του Α', επίσης κτισμένου από τον Κωνστάντιο. Ο ναός καθαγιάστηκε στις 27 Δεκεμβρίου του 537 από τον πατριάρχη Μηνά. Ο Ισίδωρος χαρακτηρίζεται μηχανικός, σε μια επιγραφή από τη Χαλκίδα, κοντά στη Βήλο της Συρίας, που χρονολογείται το 550 μ.Χ. και αναφέρεται στην αναδόμηση των τειχών της πόλης, υπό την επίβλεψή του (L.Jalabert R.Mouterde).

Αναφέρεται ότι τόσον ο Ισίδωρος, όσον και ο Ανθέμιος έλαβαν αρχιτεκτονική παιδεία υψηστης ποιότητας (Downey) και ανήκαν στη σχολή του Πρόκλου, Ελληνα μαθηματικού του δου αι. Ακόμη υποστηρίζεται ότι ο Ι. παρέδιδε μαθήματα σε μαθητές κατά τα διαστήματα που δεν είχε απασχόληση σε συγκεκριμένα έργα τα οποία του ανατίθονταν. Ο Ι. επανέκδωσε κάποια από τα έργα του Αρχιμήδη, ενώ αναθεώρησε τα σχόλια του Ευτόκιου. Επίσης στη σχολή του οι πραγματείες αντές μεταφράστηκαν από τη Δωρική διάλεκτο, με σχετικές διαφοροποιήσεις, στην καθομιλούμενη της εποχής (Heiberg). Ο Ανθέμιος, είχε την ικανότητα και την τόλμη να κατασκευάζει μεγάλα στατικά οικοδομήματα, τα οποία ήταν όμως ανάλαφρες και αιθέριες κατασκευές και είχε μελετήσει τρόπους ώστε να μεταφέρονται τα βάρη των οικοδομημάτων στα θεμέλιά τους. Ο Α. ως στατικός μηχανικός κατέστρωσε τα σχέδια του ναού, όπου μαζί με τον Ι. εγκατέλειψαν τον παλιό ορθογωνικό τύπο ναών, και εισήγαγαν για πρώτη φορά στην αρχιτεκτονική τα ισομήκη πλατιά σκέλη μήκους 40 μέτρων σε σχήμα σταυρού πάνω στα οποία στηρίχτηκε η οροφή. Ήταν ο τύπος της βασιλικής που νιοθετήθηκε αργότερα σε πολλές εκκλησίες. Ο αρχικός τρούλος ο οποίος ήταν αρκετά χαμηλωμένος, διατηρήθηκε λίγο περισσότερο από είκοσι χρόνια. Έπειτα το Μάιο του 558.

Ισίδωρος ο νεότερος, αρχιτέκτων, ανιψιός του προηγούμενου. Ανέλαβε την διασκευή του ναού της Αγίας Σοφίας, έπειτα από τους αλλεπάλληλους σεισμούς του Αυγούστου 553, Ιανουαρίου 557 και Μαΐου 558, όπου κατέρρευσε το μεγάλο ανατολικό τόξο, η αψίδα και μέρος του τρούλου. Αποτελεί την πρώτη μεγάλη επισκευή του ναού. Τεχνική, σοφή και πετυχημένη, διέσωσε με τις επεμβάσεις του τη μορφή του πρώτου ναού, υπήρξε μια "δεύτερη έκδοση" του αρχιτεκτονικού έργου (Π. Μιχελής). Ο νέος Ι. ενίσχυσε τα μεγάλα τόξα, ελάττωσε το φωτισμό του ναού περιορίζοντας τον αριθμό των παραθύρων στα μεγάλα ημιθόλια από δεκαπέντε σε πέντε και αντικαθιστώντας το τρίλοβο παράθυρο των τύμπανων με πέντε μικρότερα. Τόνισε ελαφρώς τον κατακόρυφο άξονα του ναού ανακατασκευάζοντας υψηλότερο τον τρούλο - όχι τόσο ώστε να μη γίνεται ορατή η κορυφή του από την μεσαία βασιλική πύλη. Πρόσθετε τη δική του άποψη και αναστήλωσε μια νέα Αγία Σοφία ισοδύναμη με την πρώτη και την κληροδότηση στους επόμενους αιώνες. Τα εγκαίνια της Μεγάλης Εκκλησίας έγιναν για δεύτερη φορά, κατά το τριακοστό έκτο έτος της βασιλείας του Ιουστινιανού, στις 24 Δεκεμβρίου του 562.

Βιβλιογραφία.

L.Jalabert - R.Mouterde, *Inscriptions grecques et latines de la Syrie* (Paris 1929), no 348. R. Krautheimer, *Early Christian and Byzantine Architecture*, New Haven and London 1986. Gl. Downey "Byzantine Architects, their Training and methods" *Byzantion*, 18(1948),99-118. Gl. Downey "Pappus of Alexandria on Architectural Studies" *Isis*, 38(1948),97-200. Alan Cameron, "Isidore of Miletus and Hypatia: on the editing of Mathematical Texts" *Greek, Roman and Byzantine Studies*, 31 (ανατόπ.1990),103-127. J.L.Heiberg , *Science and Mathematics in Classical Antiquity*, ed. C. Singer (London 1922), Π. Μιχελής, *Η Αγία Σοφία* (Αθήνα 1976), διάσπαρτα, Π. Αντωνιάδης, *Έκφρασης της Αγίας Σοφίας*, 1-3(Αθήναι 1907-1909). Στέλ. Μουζάκης, *Διήγηση για το κτίσμα της Αγίας Σοφίας* (Αθήνα 1986). R.J.Mainstone, *Hagia Sophia. Architecture, Structure and Liturgy of Justinian's Great Church*, (London 1988). C. Mango, *Le developpement urbain de Constantinople (IVe-VIIe siecles)*, Paris 1990. Kitzinger, E., *Byzantine Art in the Making*, London 1977. Kleinbauer, W.E., *Early Christian and Byzantine Architecture. An annotated Bibliography and Historiography*, Boston 1992. Lafontaine-Dosogne, J., *Histoire de l'art byzantin et chrétien de l'Orient*, Louvain-la-Neuve 1995. Lowden, J., *Early Christian and Byzantine Art*, London 1997. Mango, C., *The Art of the Byzantine Empire*, 312-1453, Englewood Cliffs N.J. 1972. Mango, C., *Byzantine Architecture*, London 1979.

Ιστορικός λαογράφος, Στέλιος Μουζάκης
Από το «Εγκυκλοπαιδικό Προσωπογραφικό Λεξικό Βυζαντινής Ιστορίας και Πολιτισμού».

Η Δέσποινα Κοντάξη γεννήθηκε το 1978 στην Καβάλα. Τα επόμενα 12 χρόνια τα έζησε στην Ελευθερούπολη Καβάλας. Το 1990 η οικογένειά της αποφασίζει να μεταναστεύσει στο Γιοχάνεσμπουργκ της Νοτίου Αφρικής, όπου η Δέσποινα πηγαίνει στο ΣΑΧΕΤΙ το γνωστότερο σχολείο του απόδημου ελληνισμού στο Γιοχάνεσμπουργκ. Το 1995 επαναπατρίζεται και το 1997 αρχίζει να φοιτεί στο τμήμα φυσικοδεραπείας του Ανώτατου Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος Θεσσαλονίκης. Πέρα το πινόκιο της το 2002.

Σήμερα διατηρεί κέντρο φυσικοδεραπείας στην Ελευθερούπολη Καβάλας, ενώ συγχρόνως ασκολείται με τις εναλλακτικές θεραπείες.

Έχει γράψει το εγχειρίδιο

"Διαστρέμματα της ποδοκνημάτης" το οποίο εκδόθηκε από τις εκδόσεις d.K.S στην Αθήνα,

το βιβλίο "Φυσικά μέσα/Μηχανικά μέσα"

το οποίο και δίδαξε σαν μάθημα στα ΙΕΚ Δράμας.

Συγχρόνως αδρογραφεί χια τον έντυπο τύπο

της Καβάλας και της Αθήνας.

Το "Εσένα σκέφτομαι που περιμένω" είναι η πρώτη της ποιητική συλλογή στην οποία χρησιμοποιείται η τεχνική της αφηγηματικής ποίησης και του πεζού λόγου.

Κυριαρχεί διάχυτο το συναίσθημα του έρωτα, του πάθους, του πόθου, του πόνου και του χωρισμού.

Κι όπως μας λέει η ίδια: "Έτσι απλά και τόσο απλά. Κι η ιστορία... συνεχίζεται με χαρμόσυνο τρόπο..."

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΟΝΤΑΞΗ

ΕΣΕΝΑ ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ
ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΩ

Ιριδίας

Δέσποινα Κοντάξη "Εσένα σκέφτομαι που περιμένω" (εκδ. ερωδιός)

KAI H ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΥΝΕΞΙΖΕΤΑΙ...

Έτσι απλά, είδα σε ένα όνειρο ότι θα επιστρέψεις.

Έτσι απλά και τόσο απλά με πλημμύρισαν χιλιάδες σκέψεις. Να είναι αλήθεια άραγε; Η μήπως άλλο ένα παιχνίδι του μυαλού μου; Αρχίζω να σκέφτομαι και πάλι, ενώ εσύ έχεις σβήσει μάλλον τις σκέψεις σου. Θέλω να σου πω τόσα πολλά, μα αυτά μένουνε χρυμένα μέσα στο μυαλό μου και στο χρόνο. Αντί γι' αυτό σκέφτηκα να αρχίσω να γράφω τις χιλιάδες σκέψεις που με πλημμυρίζουν.

Στην αρχή δειλά, διστακτικά λες και θα με μάλωναν οι κανόνες της γραφής. Μα δεν ισχύουν αυτοί όταν σε κατακλύζει το συναίσθημα. Έτσι απλά, ξεκίνησαν να ξεπροβάλλουν οι πρώτες λέξεις, οι πρώτες προτάσεις, οι πρώτες γραμμένες σκέψεις. Τόσο απλά άρχισαν να ξεδιπλώνονται η μία μετά την άλλη. Άλλες λένε την ιστορία τους με όμορφο τρόπο, άλλες με άσχημο, άλλες γεμάτες παράπονο κι άλλες γεμάτες χαρά ή θυμό. Έτσι απλά και τόσο απλά το πέρασμα του χρόνου έφερε τούτη εδώ τη σελίδα που μαρτυρά το δικό μου ταξίδι στην Ιθάκη, που επιτέλους κατάφερα να φτάσω μετά από τόσες σκέψεις που έμεναν περιπλανόμενες στο χρόνο σαν τον ασκό του Αιόλου. Μόλις τις σφράγισα έφτασα στον προορισμό μου. Έτσι απλά και τόσο απλά. Κι η ιστορία... συνεχίζεται με χαρμόσυνο τρόπο...

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΚΙ

“Αν” (ποίημα του Ρ.Κίπλινγκ)

Αν μπορείς στην πλάση τούτη να περιφρονείς τα πλούτη
κι αν οι έπαινοι των γύρω δεν σου παίρνουν το μυαλό,
αν μπορείς στην τρικυμία να κρατήσεις ψυχραιμία,
κι αν μπορείς και στους εχθρούς σου να σκορπίσεις το καλό,
αν μπορείς με μιας να παιξεις κάθε τι που'χεις κερδίσει,
στην καταστροφή ν' ανθέξεις και να δώσεις κάπουα λύση,
αν μπορείς να υποτάξεις πνεύμα, σώμα και καρδιά
αν μπορείς όταν σε βρίζουν να μην βγάζεις τοιμουδιά,
αν μπορείς στην καταιγίδα να μη χάνεις την ελπίδα,
κι αν μπορείς να συγχωρήσεις όταν σ' έχουν αδικήσει,
αν μπορέσεις τ' όνειρό σου να μη γίνει ο όλεθρός σου,
κι αν μπορέσεις ν' αγαπήσεις όσους σ' έχουνε μισήσει,
αν μπορείς να είσαι ο ίδιος στην χαρά και στην οδύνη,
αν η πίστη στην ψυχή σου μπροσ σε τίποτα δεν σβήνει,
αν μιλώντας με τα πλήθη τη συνείδηση δεν χάνεις,
αν μπορέσεις να χωνέψεις πως μια μέρα θα πεθάνεις,
αν ποτέ δεν σε μεθύσει του θριάμβου το κρασί,
αν στα ψέματα των άλλων δεν λες ψέματα κι εσύ,
αν μπορείς να μη θυμώνεις, αλλά μήτε και να κλαις
όταν άδικα σου λένε πως εσύ μονάχα φταις.

Αν μπορείς με ηρεμία δίχως νεύρα ή δυσφορία
και τα ίδια σου τα λόγια να τ' ακούς παραλλαγμένα,
αν μπορείς κάθε λεπτό σου να'ναι μια δημιουργία
και ποτέ σου να μην μένεις με τα χέρια σταυρωμένα.

Αν οι φίλοι σου κι οι εχθροί σου δεν μπορούν να σε πληγώσουν
αν οι σχέσεις με μεγάλους τα μυαλά δεν σου σηκώνουν
αν τους πάντες λογαριάζεις μα... κανένα χωριστά,
αν μπορέσεις να φυλάξεις και τα ξένα μυστικά...

Έ! Παιδί μου τότε...

Θα μπορέσεις ν' απολαύσεις όπως πρέπει τη ζωή σου...
Θα'σαι άνθρωπος σπουδαίος κι όλη η γη θα'ναι δική σου!

(Ρ. Κίπλινγκ, Άγγλος ποιητής & πεζογράφος 1865-1936,
Βρ. Νόμπελ 1907)

Οι πιο σημαντικές λέξεις (Σεμινάριο ανθρωπίνων σχέσεων)

- Οι 6 πιο σημαντικές λέξεις: Παραδέχομαι ότι αυτό ήταν λάθος μου.
- Οι 5 πιο σημαντικές λέξεις: Μπράβο, έκανες πολύ καλή δουλειά.
- Οι 4 πιο σημαντικές λέξεις: Ποιά γνώμη έχεις εσύ;
- Οι 3 πιο σημαντικές λέξεις: Σε παρακαλώ πολύ...
- Οι 2 πιο σημαντικές λέξεις: Σε ευχαριστώ!
- Η 1 πιο σημαντική λέξη: Εμείς.
- Η 1 πιο ασήμαντη λέξη: Εγώ.

*Τι δεν πρέπει να έχεις
(κατά τον Μαχάτμα Γκάντι)*

Π. Νούτο χωρίς μόχθο.
Πολιτική χωρίς αρχές.
Απόλαυση χωρίς συναίσθηση.
Γνώση χωρίς χαρακτήρα.
Εμπόριο χωρίς ήδος.
Επιστήμη χωρίς ανθρωπιά.
Λατρεία χωρίς άνοια.

Χωρίς ευχένεια

Σεβασμός χωρίς ευχένεια είναι ενοχλητικός.
Θάρρος χωρίς ευχένεια είναι θράσος.
Ειλικρίνεια χωρίς ευχένεια είναι αχένεια.

Τι πρέπει να έχουμε για να έμαστε ευτυχείς

Περισσότερη αρετή, παρά γνώσεις.
Περισσότερη αγάπη, παρά ευαισθησία.
Περισσότερη σύνεση, παρά ευφυΐα.
Περισσότερη υγεία, παρά πλούτη.
Περισσότερη άνεση, παρά κέρδη.

*Τι πρέπει να προσέχεις
(κατά τον Φρανκ Άουτλι)*

Πρόσεχε τις σκέψεις σου.
Γίνονται λόγια,
Πρόσεχε τα λόγια σου.
Γίνονται πράξεις,
Πρόσεχε τις πράξεις σου.
Γίνονται συνήθειες,
Πρόσεχε τις συνήθειές σου.
Γίνονται χαρακτήρας,
Πρόσεχε τον χαρακτήρα σου.
Γίνεται η μοίρα σου,

ΨΕΦΑΙΔΕΚΑ

Βρες χρόνο

Βρες χρόνο για να...

...σκέψεσαι. Είναι πηγή δυνάμεως
...παιζεις. Είναι το μυστικό της αιώνας νεότης
...διαβάζεις. Είναι το πηγάδι της σοφίας
...προσεύχεσαι. Είναι η μεγαλύτερη δύναμη στη Γη
...αγαπάς και να αγαπέσαι. Είναι ένα δεικό προνόμιο
...κάνεις φίλιες. Είναι ο δρόμος για την επιτυχία
...γελάς. Είναι η μουσική της γυχής
...δίνεις. Είναι δύσκολοι καιροί για να είσαι αισθητής
...δουλεύεις. Είναι η τιμή της επιτυχίας

Χωρίς αγάνω

Η δύναμη χωρίς την αγάνω σε κάνει ειδικότερο.
Η τιμή χωρίς την αγάνω σε κάνει ψηλομήτη.
Το καθήκον χωρίς την αγάνω σε κάνει κακόκεφο.
Η ενθύνη χωρίς την αγάνω σε κάνει αδιστάκτο.
Η δικαιοσύνη χωρίς την αγάνω σε κάνει σκληρό.
Η αλήθεια χωρίς την αγάνω σε κάνει κριτικό.
Η ανατροφή χωρίς την αγάνω σε κάνει ατίθασο.
Η εξινωνάδα χωρίς την αγάνω σε κάνει ψωνηρό.
Η ευχένεια χωρίς την αγάνω σε κάνει ιωακερτή.
Η τάξη χωρίς την αγάνω σε κάνει σχολαστικό.
Η γνώση χωρίς την αγάνω σε κάνει τυραννικό.
Η ιερειονοία χωρίς την αγάνω σε κάνει τοιγκούνη.
Η ωίστη χωρίς την αγάνω σε κάνει φανατικό.

Τό παχάπτονο του Κυρίου

Με ονομάζετε Κύριο, αλλά δεν με υπάκουετε.
Με ονομάζετε Φως, αλλά δεν με βλέπετε.
Με ονομάζετε Οδό, αλλά δεν με ακολουθείτε.
Με ονομάζετε Ζωή, αλλά δεν με επιθυμείτε.
Με ονομάζετε Σοροί, αλλά δεν με συμβουλεύετε.
Με ονομάζετε Αλήθεια, αλλά δεν με πιστεύετε.
Με ονομάζετε Πάντοδύναμο, αλλά δεν με εμπιστεύετε.
Με ονομάζετε Πάτερα, αλλά δεν γίνεστε παιδιά μου.
Με ονομάζετε Σωτήρα, αλλά δεν θέλετε τη σωτηρία σας.
Με ονομάζετε Θεό, αλλά δεν με δοξολογείτε.

Δέκα οπουδαία πράγματα

- 1 Να γίνεσαι καλύτερος χωρίς διαταγές.
- 2 Να χαίρεσαι χωρίς να υποκρίνεσαι.
- 3 Να πιλάς χωρίς να περιαυτολογείς.
- 4 Να δουλεύεις χωρίς να υποδουλώνεσαι.
- 5 Να είσαι ελεύθερος χωρίς να γίνεσαι ασύδοτος.
- 6 Να είσαι τολμηρός χωρίς επίδειξη.
- 7 Να είσαι εκδηλωτικός χωρίς να είσαι επιπόλαιος.
- 8 Να παλεύεις χωρίς να απελπίζεσαι.
- 9 Να είσαι οδηγός χωρίς να κομπάζεις.
- 10 Να διαλέγεις χωρίς να περιφρονείς.

Τι είναι η ζωή (κατά την Μητέρα Τερέζα)

Η ζωή είναι μια ευκαιρία, επωφεληδείτε.

Η ζωή είναι ομορφιά, θαυμάστε την.

Η ζωή είναι ευδαιμονία, δοκιμάστε την.

Η ζωή είναι όνειρο, πραγματοποιήστε το.

Η ζωή είναι πρόκληση, αντιμετωπίστε την.

Η ζωή είναι καθήκον, εκπληρώστε το.

Η ζωή είναι παιχνίδι, παίξτε το.

Η ζωή είναι ακριβή, προσέξτε την.

Η ζωή είναι πλούτος, διατηρήστε τον.

Η ζωή είναι αγάπη, απολαύστε την.

Η ζωή είναι μυστήριο, γνωρίστε το.

Η ζωή είναι υπόσχεση, κρατήστε την.

Η ζωή είναι λύπη, ξεπεράστε την.

Η ζωή είναι τραγούδι, τραγουδήστε το.

Η ζωή είναι αγώνας, δεχτείτε τον.

Η ζωή είναι τραγωδία, κάντε κουράγιο.

Η ζωή είναι περιπέτεια, τολμήστε.

Η ζωή είναι ζωή, σώστε την!

Η ζωή είναι τύχη, εκμεταλλευτείτε την.

Η ζωή είναι πολύ πολύτιμη, μην την

καταστρέφετε.

(Μητέρα Τερέζα)

Ζήτησα

Ζήτησα Δύναμη... και ο Θεός μου έδωσε Δυσκολίες για να με δυναμώσει...

Ζήτησα Σοφία... και ο Θεός μου έδωσε Προβλήματα για να τα λύσω...

Ζήτησα Ευημερία... και ο Θεός μου έδωσε Νού και Μυς για να δουλέψω...

Ζήτησα Θάρρος... και ο Θεός μου έδωσε Κίνδυνο να τον υπερνικήσω...

Ζήτησα Αγάπη... και ο Θεός μου έδωσε Ανθρώπους με προβλήματα για να βοηθήσω...

Ζήτησα Χάρες... και ο Θεός μου έδωσε Ευκαιρίες...

Δεν πήρα τίποτα από όσα ήθελα... Πήρα όλα όσα χρειαζόμουν!

Ιερά Καλύβη Ζωοδόχου Πηγής Δέριο Όρος Τεκτάριος μοναχός

Ο ΡΩΜΑΪΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΣΤΗΝ ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Εις τό σημείον πού είπε ότι είναι, καί σητώς είναι, ἡ Ἀλήθεια, ἡ Ζωή, ἡ Ἀγάπη, τό Φῶς. Ο Ποιμὴν ὁ καλός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός καί Θεός ἡμῶν.

Γνωρίζω ἔναν χαρακτήρα ὃ ὅποιος πολλές φορές ἀναρωτιέται, πόσες ἀκόμα περισσότερες εὐχαριστίες πρέπει νά ἀναπέμψω στὸν Κύριο Ιησοῦν γιά τὴ χάρη πού μοῦ ἔδωσε νά μέ συναρπάζῃ ἡ δική Του ἀλήθεια. Ὁφελοῦμαι λέει, ἀκόμα καί σταν τὴν ἀγνοῶ, καί μέ ἔναν σοφό ὅσο καί ἀπλό τρόπο μοῦ τὴν ἀποκαλύπτει. Ταπεινώνομαι γιά τὴν ἀγνοία μου, προσδιορίζω ἀκριβῶς τὴ μικρότητά μου καί αὐτή ἡ φωτογράφιση σὲ λεπτομέρεια τοῦ ἑαυτοῦ μου, ὀλοκληρώνεται μέ ἀκόμα ἔνα Θεῖο δῶρο, αὐτό τῆς κατά Θεόν "ἀύτογνωσίας". "Οταν κατέχω τὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ μέ τὴ χάρη Του, ἡ βεβαιότητα στὴν καρδιά μου είναι ἀνίκητη. Γίνομαι ἀτρεπτος στὶς προτάσεις γιά ἀλλαγὴ στάσης ζωῆς παρ' ὅλους τοὺς πειρασμούς πού μπορεῖ νά φθάσουν ἔως τὸν χλευασμό, τὸν ὕβρη ἡ καί τὴ συκοφαντία. Ἡ καρτερικότητα καί ἡ ὑπομονή, "ἐν τῇ ὑπομονῇ κτήσασθε τὰς ψυχάς ὑμῶν", βιάζει τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν καί τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ ἔρχονται πλούσια σὲ ὅλη τὴν ὑπαρξή μου.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, μοῦ ἀποκαλύπτει ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα γιά νά τεκμηριώσω τὴν ὄρθοτητα αὐτῆς τῆς στάσης ζωῆς ἔως τὴν τελική νίκη, πρώτα στὸν ἑαυτό μου καί μετά στὸν αἰσθητό κόσμο. Αὐτός ὁ κόσμος πού ἀπροκάλυπτα πλέον σταν βλέπει κάποιον ὃ ὅποιος δέν ἀλλάζει συχνά στάση ζωῆς (κατά τὸ πρότυπο τῆς Αἱρέσεως τῶν προτεσταντῶν), τὸν ἀποκαλεῖ "Ξεροκέφαλο Ἀρβανίτη". Ἐπρεπε, σύμφωνα μέ τὸ σατανικό σχέδιο πού ἐνεργεῖται ἔως καί τίς ἡμέρες μας, νά χλευασθοῦν καί νά "λουφάδουν", οἱ "ΡΩΜΙΟΙ", πού ἔδωσαν πνοή στὸ "Ρωμαΐκο", γιά νά μήν ὑπάρχῃ ὑποστατική σύνδεση Ρωμιοῦ καί Ρωμιοσύνης, καί ἔτσι σύν τῷ χρόνῳ, νά ξεχασθοῦν καί τὰ δύο ἡ νά θεωρηθοῦν καί τὰ δύο βλαπτικά ἡ ἀκόμα καί ἔχθρικά γιά τὸ Νεοελληνικό ἔθνικό κράτος. Ἡ ἀλλοίωση ιστορικῶν γεγονότων, ἀκόμη καί βίων Νεομαρτύρων, ὅλα σὲ βάρος τῶν πρωτελλήνων καί πρωτοτρόπων Ἀρβανίτῶν, ἡ εὔτραπελία σὲ βάρος τῶν Ποντίων καί τῶν Βλάχων, ἐπιβεβαιώνει τὴν παραπάνω τοπιθέτηση.

Ο χαρακτήρας αὐτός δέν είναι ἔνας μεμονωμένος ἰδάζων τύπος ἀνθρώπου, ἀλλά ἔνας κοινός χαρακτήρας Ἔλληνα πού ἔχει "ΠΙΣΤΗ". Οι παλαιότερες γενιές χρησιμοποιοῦσαν ἔναν περισσότερο περιεκτικό ὄρο πού σηματοδο-

τοῦσε καί τὴν πίστη στὸ Θεό, ἀλλά καί τὴν κοινωνική πίστη, τὸν ὄρο "ΜΠΕΣΑ". "Οσο περισσότερο "ΜΠΕΣΑΛΗΣ" (πιστός καί ἀληθινός) ἦταν ὁ ἀνθρωπος, τόσο περισσότερο ἐλεύθερος ἦταν. "Γνώσεσθε τὴν ἀλήθεια καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ἡμᾶς". Ἀπελεύθεροι λοιπόν οἱ "Μπεσαλίδες" πρόγονοι ἡμῶν ἀπό τὰ ὅποια συμπλέγματα (κόμπιλες), εὐαρεστοῦσαν τὸ Θεό καί φωτιζόμενοι ἀπό αὐτόν, ἔβλεπαν τὴν ἐσωτερική τους "μορφή", (τὰ φυσικά ἴδιώματα πού τούς εἶχε δωρίσει ὁ Θεός), τούς ἄρεσε καί δέν ἥθελαν νά τὴν ἀλλάξουν. Ἡσαν "μορφωμένοι" ἀπό τὸν Θεό, καί είχαν γνώση τοῦ ἑαυτοῦ των, δηλαδή "αύτογνωσία". Μιά κατά Θεόν ύπερβατική αὐτογνωσία πού εἰσάγει στὴν "Διά Χριστόν σαλότητα". Καμμά σχέση μέ τὴν αὐτογνωσία τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου πού πιστεύει στὰ ἀποτέλεσματα τοῦ ὑπολογιστοῦ του καί προσκολλᾶται σ' αὐτά.

Μέ τὴ Χάρη τοῦ πανάγαθου Θεοῦ ἡμῶν αὐτοί οἱ "Διά Χριστόν σαλοί" τίναξαν τὴν Ὁθωμανική Αύτοκρατορία στὸν ἀέρα. Ἀπό αὐτόν τὸν χαρακτήρα, πού δυστυχώς σπανίζει σήμερα προϊθαν οἱ Νεομάρτυρες τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, οἱ μπουρλοτιέρδες, οἱ ἡρωες, οἱ εὐεργέτες, οἱ ἀπλοί Χριστιανοί πού στήριζαν μέ τὴ στάση τῆς ζωῆς τους τὰ δόγματα τῆς Ὁρθοδοξίας. Άλλα κυρίως καί πάνω καί πρὶν ἀπό ὅλα καί ὅλους, αὐτόν τὸν χαρακτήρα ἔγεννησαν, ἔθρεψαν, μεγάλωσαν καί τὸν διατήρησαν γιά αιώνες, οἱ "ΜΕΓΑΛΕΣ ΚΑΙ ΑΓΙΕΣ ΟΡΘΟΔΟΞΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΕΣ ΜΗΤΕΡΕΣ".

ΟΙ ΑΓΑΠΩΝΤΕΣ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΘΑΡΣΕΙΤΕ.

Ἡ κυρία Θεοτόκος, ἡ Αγιωτέρα τῶν παρθένων καί μητέρων, ἀποκαλύπτει τὴν ἀτρεπτή βούλησή της σ' αὐτό τὸ πολύ σοβαρό θέμα. Στό θέμα "ΜΗΤΕΡΑ".

Ἐμφανίζεται γιά περισσότερο ἀπό ἔναν αιώνα ἀρχικά στοὺς ποιμένες τῆς περιοχῆς τῶν ΚΑΡΥΩΝ τῆς Νήσου Χίου ἔως καί τίς ἡμέρες μας (πρόσφατα καί ἐκτός Χίου), ἐνδεδημένη μέ τὴν παραδοσιακή φορεσιά τῆς "ΑΡΒΑΝΙΤΙΣΣΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ".

"Ετσι ἡ πανσόφωας, μέ αὐτόν τὸν ἀπλό τρόπο, γιά νά τὸν κατανοήσουμε ὅλοι, μέ τὴν ἐξωτερική φορεσιά τοῦ "ἡθους" τῆς ἀρβανιτίσσης μητέρας μᾶς δείχνει καί προτρέπει τίς μητέρες νά φορέσουν τὴν ἐσωτερική φορεσιά τοῦ "φρονήματος" τῆς ἀρβανιτίσσης μητέρας, πού εὐχαριστεῖ τὴν ἵδια τὴν Παναγία μας, τὸν Υἱόν της καί Θεό μας.

Απονομή Βραβείου

Το ετήσιο πανελλήνιο βραβείο Κ. Π. Δεμερτζή στον Έλληνα Δάσκαλο απονεμήθηκε φέτος στη συνεργάτιδα του περιοδικού μας **Ελένη Α. Ηλία**, νηπιαγωγό του 4^{ου} Νηπ/γείου Ασπροπύργου και διδάκτορα λογοτεχνίας. Το συγκεκριμένο βραβείο έχει θεσπίσει ο Κύκλος του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου, εθνικό τμήμα της Διεθνούς Οργάνωσης Βιβλίων για τη νεότητα (IBBY). Απονέμεται σε εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης "με έμπρακτο ενδιαφέρον και αποτελεσματικές δραστηριότητες ως προς την προώθηση της Παιδικής Λογοτεχνίας". Η Ε. Ηλία βραβεύτηκε για τα βιβλία της:
α) Ταξίδια στον Ωκεανό της Φαντασίας με ... μύθους και παραμύθια και
β) Παιχνίδια με το Μικρό Πρίγκιπα του Εξυπερύ, τα οποία εκδόθηκαν από το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ασπροπύργου το 2005 και το 2006, αντίστοιχα. Η βραβευθείσα προσέφερε βιβλία 600 ευρώ από τον εκδοτικό οίκο Άγκυρα, που συμπεριλαμβάνονται στο έπαθλο, στο Πνευματικό Κέντρο Ασπροπύργου για τον εμπλουτισμό της βιβλιοθήκης του.

ΠΑΡΑΛΗΨΗΜΑ

Ψεύτικη όλη μου η ζωή
κάλπικη κι ελπίδα
αναλημέσι συσχετισμοί
δεινή συκοφαντία.

Των Βάπτων τα κυκλάμινα
του δικαιού ο σάλος
ναυαγισμένο Σάμινα
που ρέε στη γη από λάδος.

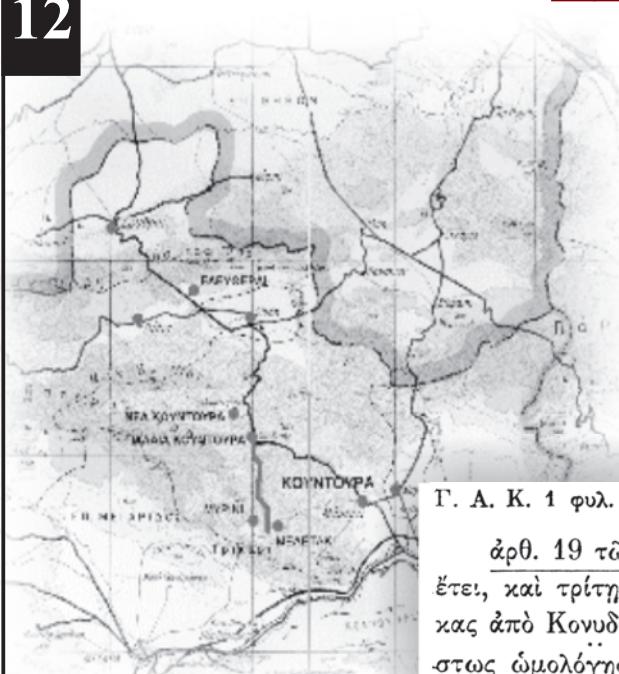
Ρένα μην κόγεις τον τρελό^{δα}
χάσεις την πατρίδα
βρες τον σωστό συνδυασμό
ίππος στο δ3.

Κομήτες και μετέωρα
βασιλεμένοι ήπιοι
παραπηρούν αγέρωχα
του λυκαυγούς το δείπλι.

Ρόδες κυλούν κατάχαμα
ολοπλυγοί τριγύρω
γέμει πορφύρα ερυθρή
ολούμε το τοπίο.

Τελεύουν πλέον οι γραμμές
σώνονται τα τσιγάρα
φυλλομετρώ στήλες κενές
νίφρει το τέλος τάχα;

ποίημα του Χαράτση Θεωνά
από το υπό έκδοση Βιβλίο
υπό την αιγίδα του Συλλόγου μας

Γ. Α. Κ. 1 φυλ. 404

3 Φεβρουαρίου 1825

ἀρθ. 19 τῶν Διαθηκῶν / ² Τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσίοστῷ εἰκοστῷ Πέμπτῳ
ἔτει, καὶ τρίτῃ Φευρουαρίου / ³ Ἐπαρθήσιάσθη ἐνταῦθα δὲ Γεωργάκης Δού-
κας ἀπὸ Κονυδουρα ὑγιὴς κατὰ τὸ σῶμα, καὶ κατὰ / ⁴ τὸν νοῦν, καὶ εὐχαρί-
στως ὡμολόγησεν, διτὶ διαθέτει εἰς τὸν ἔγγονόν του Γεώργη σπ. Μπουρδή
καὶ / ⁵ Νύμφην του Σιδερήν θυγατέρα Ἀλέξη Καλαϊτζῆ Αἰγίδια πενήντα
μικρὰ μεγάλα ὅποι / ⁶ ἔχει εἰς τὴν Ἐπίσκεψίν του δὲ ἕδιος — τὰ ὅποια ὅμοι
μὲ τὸ εἰσόδημα, καὶ μὲ τὴν αὔξησιν / ⁷ αὐτῶν παραδίδει τὴν Σήμερον εἰς
τὸν εἰρημένον Ἐγγονόν του, καὶ Νύμφην του, ὥστε τὸ μὲν / ⁸ Εἰσόδημα νὰ
παραλαμβάνῃ ἡ Νύμφη του καὶ μὲ αὐτὸν νὰ τὸν ζωοτρέψῃ ἐνόσω ζῆ, μετὰ δὲ
τὴν ἀπὸ / ⁹ βίωσίν του νὰ τὰ λαμβάνῃ ἡ Νύμφη μὲ τὸν υἱόν της Γεώργη εἰς
πρᾶγμα ἐδικόν των ἀναφαίρε / ¹⁰ τον, καὶ ἀναπόσπαστον, χωρὶς νὰ ἡμπορῇ
κἀνεις ἀπὸ τοὺς υἱούς, ἢ κληρονόμους του νὰ τοὺς Ἐνο / ¹¹ χλῆ οὐδέποτε ἐπί¹²
οὐδεμιᾷ αἰτίᾳ. Διὸ ἐγένετο τὸ Παρὸν ἐπίσημον ἐπὶ Παρουσίᾳ τῶν Μαρ-
τύρων, τοῦ ὅποιου "Ισον" / ¹³ ἐκδίδεται. — ἐν Ἀθήναις τῇ 3η Φευ-
ρουαρίου 1825 / ¹⁴ 2α Χ. σπυ. παναγιοτακις μαρτιρώ / ¹⁵ 3η Χ. σπ. χ μπε-
ναρδος μαρτιρω / ¹⁶ 1η Χ. 'Ο Νοτάριος / ¹⁷ (ΤΣ) Π. Πούλος

Γ. Α. Κ. 1 φυλ. 194

10 Ἰανουαρίου 1826

Αριθ. 274. Τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ εἰκοστῷ ἔκτῳ ἔτει, καὶ Δεκάτῃ
Ιανουαρίου. / ² Ἐπαρέρησάσθη ἐδῶ ὁ Γιαννάκος Βασίλη Λουκατζίκου, καὶ
εὐχαρίστως ὡμολόγησεν, ὅτι ἐπούλη / ³ σεν εἰς τοὺς Παιᾶς Χ. Βασίλη
Ταμπίσκου Γεώργην, καὶ Θεοδωρῆν τὸν ὀσπητότοπον ὃποῦ / ⁴ ἔχει Ἰδιοκτη-
σίαν του εἰς Ἔνορίαν ῥιδακιὸ Πλησίον τῶν Ἀγοραστῶν, Δημητράκη Θη-
βαίου, / ⁵ Δήμα Κουντουριώτη, καὶ ῥοῦγα. τὸν ὃποῖον μὲ εὐχαρίστησιν τῶν
ἄλλων Συμπληγαστῶν Σήμε / ⁶ ρον Δημοσίως ἐπούλησε, παρέδωκεν εἰς ἐκ-
ποίησιν τελείαν, ἀσφαλῆ, καὶ ἀμετάτρεπτον εἰς τοὺς / ⁷ εἰρημένους Ἀδελ-
φούς Γεωργῆς, καὶ Θεοδωρῆν διὰ τιμῆς Γροσίων Ἐκατὸν Δέκα Νο 110 : —
/ ⁸ τὰ διατάξα ἔλαβεν εὐθύς, καὶ ἀπετληρώθη, εὐχαριστήθη, καὶ ἀπεξενώθη
ἀπ' αὐτὸν τελείως, τὸν / ⁹ παρέλαβαν δὲ οἱ εἰρημένοι Ἀδελφοὶ Γεωργῆς,
καὶ Θεοδωρῆς εἰς Ἰδιοκτησίαν των Δικαίων, / ¹⁰ καὶ ἀναφαίρετον, κύριος
νά τὸν κάμουν, καὶ τὰ τὸν διοικήσουν εἰς τὸ ἔξης καθὼς θέλουν, καὶ / ¹¹ βού-
λονται, ἐπὶ ὑποσχέσει τοῦ Πουλητοῦ νά μὴ λάβουν οὐδέποτε κάμψιαν ἐνόχλη-
σιν. / ¹² Ἐπαρέρησάσθησαν καὶ ὁ Ἀδελφὸς τοῦ Πουλητοῦ Σιδέρης, καὶ ἡ
Ἀδελφή του Μπήτζω, / ¹³ οἱ διποῖοι ὡμολόγησαν, ὅτι ὁ πουληθεὶς ὀσπητό-
τοπος εἶναι Ἰδιοκτησία τοῦ Ἀδελφοῦ των τοῦ / ¹⁴ εἰρημένου Γιαννάκου, εἰς
τὸν ὃποῖον δὲν μετέχουν αὐτοὶ παντελῶς. / ¹⁵ ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ 10η
Ιανουαρίου 1826 / ¹⁶ 2α Χ. συμεօς γαλακις μαρτιρω / ¹⁷ 3η Χ. κοστης βρυ-
ζάτζης μαρτυρω — / ¹⁸ 4η Χ. σωτήρης μπυροῦ μαρτιρω / ¹⁹ 1η Χ. ὁ Νο-
τάριος / ²⁰ (ΤΣ) Π. Πούλος

Υπολογιστές & μόδης του περιβάλλοντος

Οι υπολογιστές, τα περιφερειακά τους (οθόνες, εκτυπωτές κ.λπ.) και γενικότερα τα ηλεκτρονικά είδη περιέχουν εκατοντάδες υπολογιστές που μπορούν, υπό ορισμένες συνθήκες, να καταστούν ιδιαίτερα επικίνδυνες και επιβλαβείς τόσο για το περιβάλλον όσο και για τον άνθρωπο. Τέτοια υπολογιστές είναι διάφορα θαρέα μέταλλα, όπως ο μόλυβδος, το κάρμιο, ο υδράργυρος, το χρώμιο, το βάριο, το αντιμόνιο, ορισμένα είδη μη θιοδιασπώμενων πλαστικών και πολλά άλλα. Οι παραπάνω ουσίες υπάρχουν σε υπολογιστές ποσότητες στις μπαταρίες των υπολογιστών, στους καθοδικούς σωλήνες των οθονών, στα ηλεκτρονικά κυκλώματα, στους πυκνωτές, στα δοχεία μελάντις (cartridges) και στα toners των εκτυπωτών, στα διάφορα πλαστικά μέρη των συσκευών και αλλού. Κάτω από ειδικές καταστάσεις, όπως είναι π.χ. η καύση του πλαστικού του υπολογιστή ή η μη υγειονομική ταφή ενός εξαρτήματος, κάποιες από τις ουσίες αυτές μπορεί να απελευθερωθούν στη φύση και να μοιλύνουν τον αέρα, το έδαφος και τους υδάτινους πόρους.

Ενδεικτικά, μία οθόνη υπολογιστή περιέχει από ένα έως και τρία κιλά μόλυβδου, ποσότητα που αρκεί για να μοιλύνει μια μικρή λίμνη. Τα ίδια ισχύουν και για άλλα θαρέα μέταλλα, τα οποία λόγω τοξικότητας εγκυμονούν σοβαρούς κινδύνους όχι μόνο για το περιβάλλον αλλά και για την υγεία. Ξεκάθαρα λοιπόν, οι υπολογιστές που πετιούνται "ελαφρά τη καρδία" στον κάδο των σκουπιδιών και από εκεί σε κάποια χωματερή, συνιστούν μια ωρολογιακή θόμβω για το περιβάλλον, μια νάρκη για το οικοσύστημα, το μέγεθος της οποίας μάλιστα συνεχώς διογκώνεται. Είναι χαρακτηριστικό ότι την τελευταία πενταετία η παγκόσμια παραγωγή υπολογιστών και συναφών συσκευών αυξάνθηκε κατακόρυφα, ο δε κύκλος ζωής ενός μηχανήματος μειώθηκε σημαντικά, κυμαινόμενος κατά μέσο όρο στα 2-3 χρόνια (έναντι 5-7 στις αρχές της περασμένης δεκαετίας).

Αυτό πρακτικά σημαίνει, ότι έπειτα από μια τριετία περίπου, ο υπάρχων υπολογιστής καθίσταται "παλιός", "άχρηστος", και αντικαθίσταται από κάποιο καινούριο μοντέλο. Οι εξελίξεις αυτές (συντόμευση κύκλου ζωής συσκευών, δραματική αύξηση των ηλεκτρονικών απορριμμάτων) "συνέλαβαν" απροετοίμαστη την παγκόσμια κοινότητα, που μόλις την τελευταία τριετία άρχισε οργανωμένες προσπάθειες για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Δεδομένου λοιπόν ότι η διαχείρισή τους θρίσκεται διεθνώς (και στην Ελλάδα) σε πρώιμο στάδιο, καθίσταται αναγκαία (και) η απομική ενεργοποίηση του καθενός, προκειμένου τα τοξικά υπολογιστές και τα περιφερειακά που έχουν οικοπληρώσει τον κύκλο της ωφέλιμης ζωής τους; Οι προτεινόμενες λύσεις είναι οι δύο: 1) Επισκευή, αναβάθμιση και επαναχρησιμοποίηση του προβληματικού (ή παλιού) εξοπλισμού, και 2) Ανακύκλωση και βιώσιμη διαχείριση των ηλεκτρονικών απορριμμάτων.

«Το Άριστον 'Υδωρ»

Της Αντωνίας Χαρίση

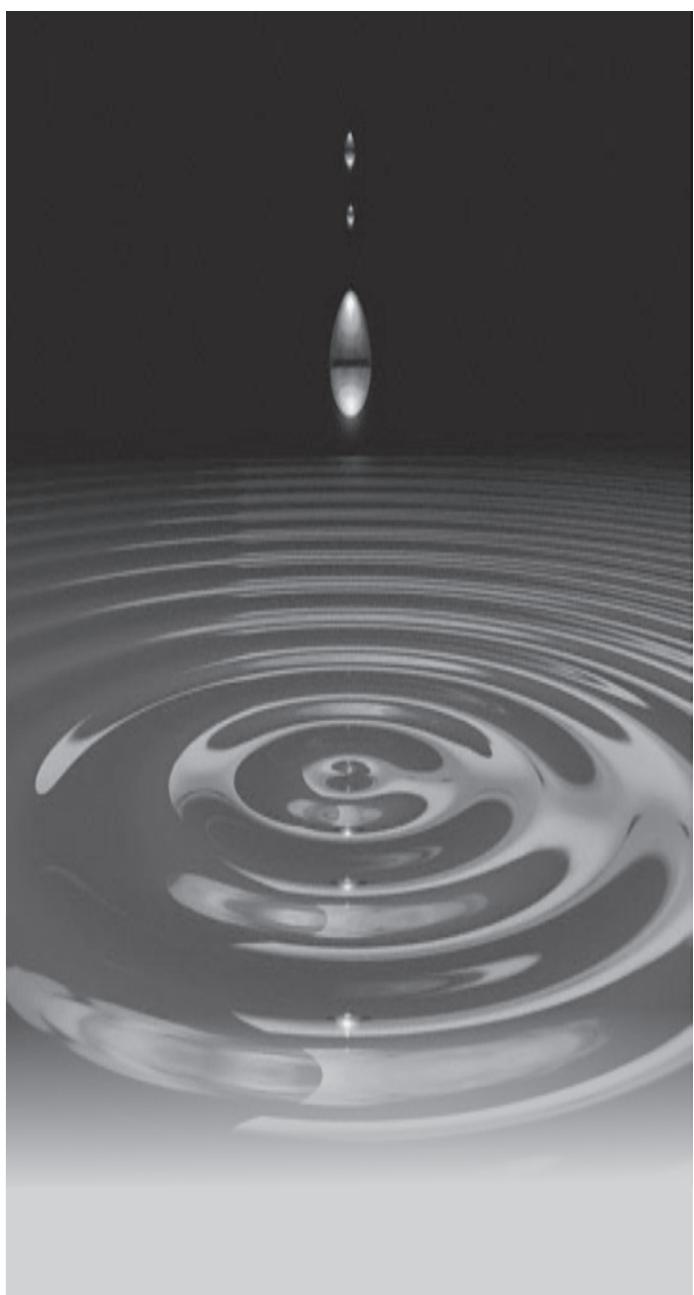
Το νερό προκαλεί ένα από τα μεγαλύτερα παράδοξα της εποχής μας: τα ποτάμια, οι λίμνες, οι πηγές, τα γιγαντιαία φράγματα δημιουργούν την εντύπωση της αφδονίας, ενώ ταυτόχρονα ποτέ δεν ήταν πιο απειλητικός ο λόγος περί λειψυδρίας. Τα τελευταία χρόνια, όλο και πιο συχνά επανέρχεται στην επικαιρότητα το πρόβλημα της έλλειψης του νερού. Οι απόψεις που ακούγονται είναι από ακραία καταστροφολογικές, ως ακραία αισιόδοξες και καθησυχαστικές. Και φυσικά μεταξύ ασπρου και μαύρου εμφανίζονται όλες οι ενδιάμεσες αποχρώσεις του γκρι.. Άλλωστε γκρι είναι και η εικόνα που η κοινή γνώμη διαμορφώνει για το πρόβλημα.

Σήμερα είναι φυσικό, ιδίως στις ανεπτυγμένες χώρες της Λύσης, το νερό να θεωρείται κάτι δεδομένο, αφού αρκεί να ανοίξει κανείς τη βρύση και δια έχει στη διάθεσή του άφθονο, καθαρό, γλυκό νερό. Έτσι κι αλλιώς τα 2/3 του πλανήτη καλύπτονται από νερό, γεγονός που γεννάει την ψευδαισθηση της αφδονίας και συσκοτίζει την αλήθεια πως με την πάροδο του χρόνου το νερό τείνει να γίνει αγαθό σε ανεπάρκεια.

Η αύξηση του πληθυσμού της γης, η αλλαγή των συνηθειών διαβίωσης και η τεχνολογική ανάπτυξη σε συνδυασμό με την παραδοχή πως η διαδέσιμη ποσότητα νερού είναι στάσιμη στο χρόνο, δημιουργούν από τη μία την κατά κεφαλή μείωση των διαδέσιμων υδατικών πόρων, και από την άλλη, τη διαρκή αύξηση της ζήτησης ως αποτέλεσμα της αύξησης του πληθυσμού, της αλλαγής των συνθηκών διαβίωσης και της εφαρμογής σύγχρονων υδροβόρων τεχνολογικών μέσων και μεθόδων.

Βέβαια το πρόβλημα του νερού δεν είναι αποτέλεσμα φυσικών, όσο ανθρωπογενών αιτίων, αφού η παραδοσιακή μονόπλευρη διαχείριση της προσφοράς του προκαλεί αναμφισβήτητα το σημερινό αδιέξοδο που αντιμετωπίζει ο πλανήτης, καθώς κάθε φορά που εξαντλείται ένας υδατικός πόρος, εμείς απλά προχωρούμε στον επόμενο. Το νερό δεωρόθηκε ως σήμερα κοινωνικό αγαθό, με την έννοια του αναφαίρετου κοινωνικού δικαιώματος στη χρήση του.

Η παραδοχή αυτή απένειμε μια μορφή κοινωνικής δικαιοσύνης, αφού συντέλεσε στο να αποκτήσουν πρόσβαση σε αυτό ισότιμα, όλοι οι κάτοικοι της γης χωρίς κοινωνικούς, οικονομικούς ή άλλου είδους αποκλεισμούς. Η δεώρηση βέβαια αυτή δεν βοήθησε στην αναγνώριση της πραγματικής αξίας του νερού, οδηγώντας σε σπάταλη χρήση και αλόγιστη ποιοτική υποβάθμισή του, αφού σαν κοινωνικό αγαθό είναι δύσκολο να κοστολογηθεί ικανοποιητικά και διαμορφώνει στους χρήστες την αισθηση πως μπορούν να καταναλώνουν όσο νερό θέλουν χωρίς κανέναν οικονομικό ή άλλου είδους περιορισμό, καθώς αυτό παρέχεται δωρεάν από τη φύση για να καλύψει της πάσης φύσεως ανάγκες του ανθρώπου.

**Αγαδό εν ανεπαρκείᾳ το
«άριστον ύδωρ»,
καί τον Πίνδαρο,
είναι ένα από τα
μείζονα δέματα του
21ου αιώνα!**

Η υποτίμηση αυτή της αξίας του νερού οδήγησε στην εξάντληση και την υποβάθμιση των υδατικών συστημάτων, ενώ αντίθετα η κοστολόγησή του με βάση την πραγματική του αξία, θα γεννούσε στους πολίτες την ανάγκη της διαφύλαξης και της προστασίας του.

Τις τελευταίες δεκαετίες η ανθρωπότητα συνειδητοποιεί όλο και περισσότερο τις αρνητικές επιπτώσεις των δραστηριοτήτων της στη φύση. Δυοτυχώς όμως ακόμη δεν έχει αποδειχθεί ικανή να προβεί στις απαραίτητες αλλαγές ώστε να πάψει να υπονομεύει τον ίδιο την εαυτό. Μια αυτονόητη αλήθεια που βρίσκεται στο δρόμο προς την πρόοδο είναι ότι ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ! Σύμφωνα με εκτιμήσεις, ήδη το 40% του συνολικού πληθυσμού της γης εμφανίζει χρόνια προβλήματα έλλειψης νερού, ενώ 1 δισεκατομμύριο άνθρωποι δεν έχουν πρόσβαση σε πόσιμο νερό.

Ταυτόχρονα η ρύπανση από βιομηχανικές, γεωργικές και αστικές ανθρώπινες δραστηριότητες συνεχώς αυξάνει. Το περιβάλλον συνεχίζει να μολύνεται και τα διάφορα οικοσυστήματα αργά, αλλά σταθερά όλο και καταστρέφονται. Περίπου 10 εκατομμύρια άνθρωποι πεδαίνουν κάθε χρόνο από ασθένειες που έχουν σχέση με τη ρύπανση του νερού. Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ!

Το νερό θα αποτελέσει αιτία διαμάχης και συγκρούσεων, ακόμη και πολέμων μεταξύ γειτονικών χωρών, αφού το 40% των κατοίκων της γης μοιράζεται τα νερά των ίδιων λιμνών και ποταμών. Με βάση αυτό, το νερό γίνεται συντατικό στοιχείο της γεωπολιτικής και περιβαλλοντικής διπλωματίας, ενώ η υδροδιπλωματία θα κλινθεί να δώσει λύσεις με τρόπο ειρηνικό στις διακρατικές διενέξεις που θα προκύψουν άμεσα. Το 2025, όταν ο πληθυσμός της γης θα έχει ενδεχόμενα υπερβεί τα 10 δισεκατομμύρια, ένας στους τρεις κατοίκους του πλανήτη θα κινδυνεύει από την έλλειψη νερού.

Οι λίμνες και οι υγροτοπικές εκτάσεις που κάποτε αποξηράνονταν ως εστίες μόλυνσης ή για τη δημιουργία γεωργικών καλλιεργήσιμων εκτάσεων, σήμερα θεωρούνται οικοσυστήματα που συντελούν στην ισορροπία της πανίδας, της χλωρίδας και του κλίματος μιας ολόκληρης περιοχής. Η αποδοχή ενός νέου εκπαιδευτικού μοντέλου που θα ανατρέπει το μοντέλο της αλόγιστης ανάπτυξης το οποίο δεν δομίζθηκε για να δεραπεύει το περιβάλλον, είναι αναγκαία και μονόδρομος.

Το νέο εκπαιδευτικό μοντέλο και ταυτόχρονα η δρομολόγηση μιας νέας εκπαιδευτικής πολιτικής θα πρέπει να διδάσκει μια διευρυμένη αντίληψη για την ανάπτυξη που θα επεκτείνεται πέρα από απλούς οικονομικούς δείκτες για να συμπεριλάβει την ποιοτική βελτίωση της καθημερινής ζωής μας.

**ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ
“ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΓΑΡΩΝ & ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ”**

**ΚΥΡΙΑΚΗ
4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2007**

Η ΑΓΑΠΗ ΠΟΥ ΜΟΙΡΑΖΕΤΑΙ
ΕΙΝΑΙ Η ΑΓΑΠΗ ΠΟΥ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΣΕ ΣΕΝΑ

Ραντεβού Ζωής

Μην ξεχάσεις! Σε περιμένουμε !!!

Την Κυριακή 4 Νοεμβρίου 2007 από 9:00 π.μ. έως 1:00 μ.μ.
στην Αίθουσα του Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου
του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Ελευσίνος (Κίρωνος 10).

Βούλησε κι εσύ στην προσπάθειά μας, με την πρωτοφαρά λίγου αιώνας.
Πάρε μέρος στο πιο υψηλό έργο ανθρωπιάς. Λίγο μόνο από το αίμα σου μπορεί
να σώσει μια ανθρώπινη ζωή !!!

Ενας υποψήφιος αιμοδότης πρέπει να γνωρίζει ότι:

- Δεν πρέπει να επονταρείται αιμόλη στην περδίσια 3 μήνες από την προνοήσειν προσφράγιση αιματος.
- Πριν την αιγαληή ο πρέπει να ποσηγηθεί επαρκέ γείμια.
- Η αρρενία γίνεται όταν ο αιμόλης χάνει ζεύκειραστος.
- Δεν αιρετούνται γανότες καθώς η ιδέα εμπινόδρομος ή πριν περάσουν 10 ημέρες από αιτημένη.
- Να μην έχει γίνει επισκεψη σε άστερη πόλη σε μερό χρονικό διάστημα (20-30 γερά).

Διάφορα νοσήματα ή παθολογικές καταστάσεις που απαγορεύονται ή πρόσκαιρα την αιμοδοσία

Τέτοια είναι:

1 Ηπατίτιδα	8 Εγκείρηση οποιασδήποτε μορφής
2 Έλονοσία	9 Σοβαρές αλλεργίες
3 Καρδιακό νόσομα	10 Αλκοολισμός
4 Διαβήτης	11 Τοξικομανία
5 Υπέρταση	12 Μεσογειακή αναιμία
6 Χρόνια Νεφροπάθεια	13 Εγκυμοσύνη
7 Αναιμία	14 Λοχείο κ.λ.π.

Σας θυμίζουμε ότι:

Από τη Τράπεζα Αίματος της Ιεράς Μητροπόλεως μας που τηρείται στο Δρακοπούλειο Κέντρο Αιμοδοσίας μπορούν να παίρνουν αίμα:

- Οι αιμοδότες για κάθε προσωπική ή οικογενειακή τους ανάγκη, απευθύνομενοι στα τηλέφωνα: 22960 27794 (Ιερά Μητρόπολις) & 6977 952520 (κ. Βασιλική Σάλτα-Γεωργακάνη).

ΕΠΙΣΗΜΗ:

- Υποβάλλεται σε ΚΛΙΝΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ ΕΛΕΓΧΟ της κατάστασης της υγείας του, ο οποίος μπορεί να ανακαλύψει και να προλάβει παθολογικές καταστάσεις στην εναρξή τους.
- Δικαιούται άδεια δύο πημερών από την εργασία του, βάσει νόμου, προσκομίζοντας τη βεβαίωση αιμοδοσίας.

Άδελφοί μου,

Η αιμοδοσία αποτελεί την έκφραση της εναισθησίας μας για την συνένθυση, που κινδυνεύει να χάσει την ζωή του.

Η αιμοδοσία αποτελεί την πιό γνήσια εκδήλωση της αγάπης μας προς τον “πλησίον”, την οποία ζητεί από κάθε Χριστιανόν ο Κύριος μας.

Η αιμοδοσία στηρίζεται στους “καλούς Σαμαρείτες”, που δεν θ' ακολουθήσουν τους αδιάφορους, οι οποίοι μένουν αυστηράντοι μπροστά στο δράμα των συνανθρώπων τους.

Άδελφοί μου,

Λίγο από το αίμα μας μπορεί να δώσει ζωή σε έναν συνάθρομο μας, που κινδυνεύει να τη χάσει. Γι' αυτό απενθύνω την έκληψη:

Άδελφοί μου, μη αμελείτε Πικνώστε τις τάξεις των αιμοδοτών. Να είστε βέβαιοι, ότι αυτή η πράξη ανιδιοτελούς αγάπης θα βαρύνει στην κρίσι του Θεού για μας.

Με πατρικές ευχές και αγάπη

Ο ΜΕΓΑΡΩΝ & ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ